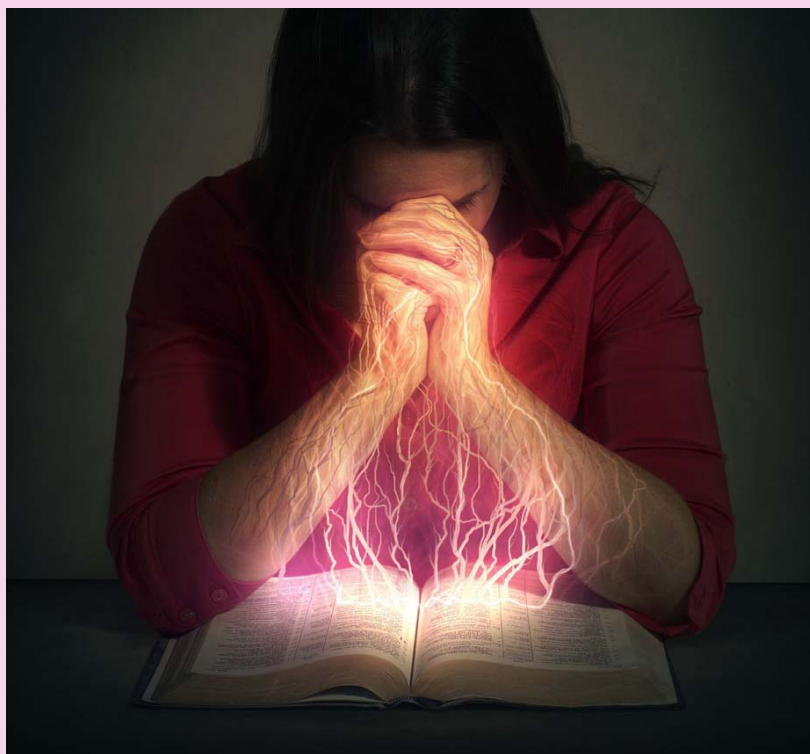

ÎNCHINAREA ȘI EDUCAȚIA

Studiul 7: pentru 14 noiembrie 2020

„Dați Domnului
slavă pentru
Numele Lui!
Aduceți daruri și
veniți înaintea
Lui,
închinați-vă
înaintea Domnului
cu podoabe
sfinte.”

(1 Cronici 16:29)

Odată, Dumnezeu i-a prezentat pe bătrânii lui Israel înaintea lui Ezechiel venerând imagini cu reptile; femeile venerându-l pe Tamuz; iar preoții venerând soarele (Ezechiel 8).

Toate aceste forme de închinare, Dumnezeu le-a numit „urâciuni”. Chiar în dreptul unor anumite închinări corecte la Dumnezeu, El a spus „nu le pot suferi” (Isaia 1:13).

Lui Dumnezeu îi pasă la ce ne închinăm, cum ne închinăm și de ce ne închinăm. Prin urmare, este important să cunoaștem fundamentele închinării adevărate.

- Motive de închinare.
- Educația în închinare.
- Cum să ne închinăm.
- Conținutul închinării noastre.
- Falsa închinare.

MOTIVE DE ÎNCHINARE

„Sufletul meu tânjește și se mistuie de dor după curțile Domnului. Inima și trupul meu strigă de bucurie către Dumnezeu cel Viu.” (Psalmii 84:2)

Așa cum Dumnezeu a pus dorul veșniciei în inimile noastre (Eclesiastul 3:11), El a pus și dorul de închinare.

Pe măsură ce ființele umane s-au îndepărtat de Dumnezeu, au căutat modalități de a suplini acest dor. În vremurile străvechi, în general, îl furnizau venerând obiecte sau ființe create (soarele, stelele, păsările, reptilele etc.)

Astăzi acest dor capătă forme mai subtile de închinare: bani; puterea; sex; sportivi de elită; cântăreți; lideri politici sau spirituali; sau noi înșine.

Așa cum ne arată povestea lui Șadrah, Meshah și Abed-Nego (Daniel 3), este important pentru Dumnezeu să centrăm închinarea noastră pe cine trebuie:
„Domnului, Dumnezeului tău, să I te închini și numai Lui să-I slujești” (Luca 4:8).

EDUCAȚIA ÎN ÎNCHINARE

„Nu le vom ascunde de fiii noștri, ci vom spune generației următoare isprăvile demne de laudă ale Domnului, puterea și minunile Lui pe care le-a săvârșit.” (Psalmi 78:4)

Dumnezeu a dat oamenilor lui Israel o carte specială pentru a învăța să se închine: Psalmii.

Un exemplu didactic se găsește în Psalmul 78:

- Povestind puterea, minunile și legile lui Dumnezeu.
- Cântând toate acestea în imnuri de laudă.

Cum să ne închinăm

- Ca generațiile următoare să îl cunoască pe Dumnezeu și să I se închine.
- Să nu comită greșelile predecesorilor lor.

Cu ce obiectiv

- Încredere în Dumnezeu.
- Ascultare de poruncile Lui.
- Evitarea rebeliunii.
- Fidelitate.
- Pentru a rămâne uniți cu Dumnezeu.

Ce se obține

CUM SĂ NE ÎNCHINĂM

„Dumnezeu este Duh; și cine se închină Lui trebuie să I se închine în duh și în adevăr.” (Ioan 4:24)

În conversația sa cu femeia samariteană, Isus ne-a oferit două modalități de bază necesare pentru a ne închina lui Dumnezeu:

În duh

- Închinarea noastră vine din dragostea noastră pentru Dumnezeu și dintr-o experiență personală cu El. Este rodul lucrării Duhului Sfânt (Efeseni 2:18).

În adevăr

- Cu o cunoaștere corectă a lui Dumnezeu și a ceea ce El așteaptă de la noi (Ioan 4:22).

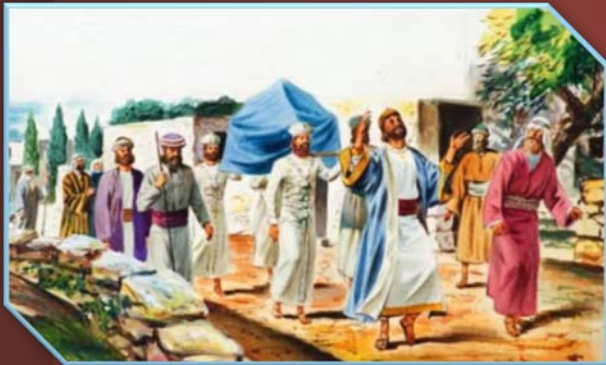

Închinarea adevărată, deci, apare ca urmare a cunoașterii și ascultării lui Dumnezeu și a studierii adevărurilor revelate despre Dumnezeu.

CONȚINUTUL ÎNCHINĂRII NOASTRE

„Dați Domnului slava cuvenită Numelui Lui!
Închinați-vă înaintea Domnului îmbrăcați cu podoabe sfinte!” (Psalmii 29:2)

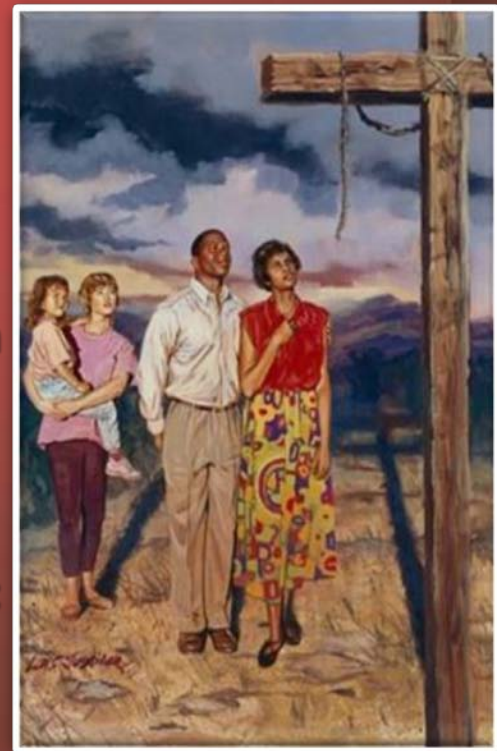
Una dintre cele mai vesele scene de închinare se găsește în 1 Cronici 16. David a dansat fericit înaintea chivotului și a distribuit mâncare oamenilor!

Nu ar putea exista un motiv mai mare pentru David să se bucure decât să se închine lui Dumnezeu în sanctuarul Său (Psalmul 84:2).

Iar în Sanctuar găsim adevăratul conținut și motivul închinării noastre: planul mântuirii prefigurat în fiecare dintre colțurile sale.

Suntem un popor sfânt care ne închinăm unui Dumnezeu Sfânt (1 Petru 2:9). Obținem această sfințenie grație jertfei lui Hristos. Acesta ar trebui să fie conținutul principal al închinării noastre: meditând la dragostea răscumpărătoare a lui Dumnezeu.

FALSA ÎNCHINARE

„Dacă se închină cineva fiarei și icoanei ei [...] va fi chinuit în foc și în pucioasă înaintea sfinților îngeri și înaintea Mielului.” (Apocalipsa 14:9-10)

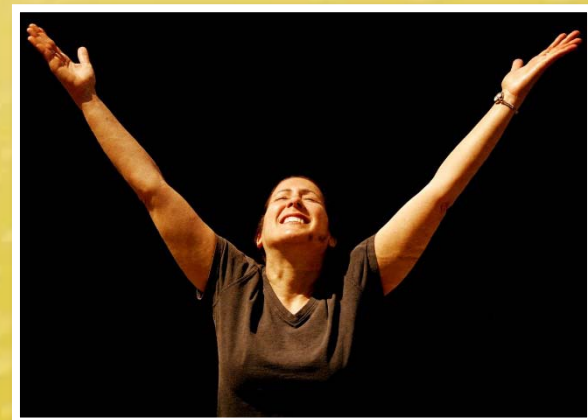
La fel ca fariseii din vechime (Marcu 7:1-13), omul de astăzi a căutat multe forme subtile de închinare bazate pe filozofii și gânduri umane.

Acesta nu este un subiect banal. Înainte de a doua venire a lui Isus, închinarea va împărți lumea în două părți: cei care se închină lui Dumnezeu așa cum dorește El și cei care nu (Apocalipsa 13).

În mod clar, Dumnezeu acceptă închinarea sinceră săvârșită incorect atunci când închinătorul nu are cunoștințe (Fapte 10:34-35).

Dar Dumnezeu merită cea mai bună și cea mai perfectă închinare pe care i-o putem oferi. De aici și importanța educării corecte în închinarea adevărată.

„Casa noastră de rugăciune poate fi umilă, dar nu din acest motiv va fi mai puțin cunoscută de Dumnezeu. Dacă ne închinăm în duh, în adevăr și în frumusețea sfințeniei, ea va fi pentru noi chiar ușa cerului. Când lecțiile uimitoare ale lucrărilor lui Dumnezeu se repetă și când recunoștința inimii este exprimată prin rugăciune și cântare, îngerii din cer încep o melodie și se alătură laude și mulțumiri lui Dumnezeu”

E.G.W. (În locurile cerești, 8 octombrie)